

Forensische zorg werkt!

Het recidive cijfer van ex-TBS'ers ligt tientallen procenten lager dan dat van ex-gevangenen. Meerdere onderzoeken hebben aangetoond dat ongeveer 70 procent van die laatste categorie terugvalt in crimineel gedrag terwijl dat cijfer bij TBS'ers onder de 20 procent ligt. Toch gaat de discussie in de samenleving vaker over het nut en de noodzaak van bijvoorbeeld een TBS-maatregel en maar heel zelden over het effect van een gevangenisstraf. Incidenten van TBS'ers die tijdens hun verlof in de fout gaan, worden breed uitgemeten. Terwijl we aan de ex-gedetineerde die weer de fout gaat gewend zijn.

Natuurlijk, je zou maar slachtoffer zijn van een TBS'er die gruwelijk in de fout gaat. Dat wens je niemand toe. Maar de keren dat er iets écht mis gaat, zijn op één hand te tellen. Forensische klinieken zijn, mede als gevolg van een aantal ernstige incidenten een aantal jaren geleden, veel terughoudender geworden in het aanvragen van verlof voor hun cliënten. Als gevolg daarvan is de verblijfsduur van de TBS-maatregel fors toegenomen. Dat heeft er onder ander toe geleid dat deze maatregel voor de cliënt onaantrekkelijker wordt en minder vaak wordt opgelegd. Een deel van deze mensen komt dan in een gewone gevangenis terecht. Met als gevolg dat er een grotere kans is op herhaling. Wat je wil voorkomen stimuleer je dus eigenlijk!

De forensische sector, die overigens uit meer dan alleen de TBS-klinieken bestaat, moet veel meer dan tot nu toe laten zien dat die forensische zorg werkt. Voor die boodschap hoef je je zeker niet te schamen. De roep om strengere straffen en forse versoering van regimes heeft aantoonbaar weinig zin als het gaat om mensen die als gevolg van een psychiatrische stoornis een ernstig delict hebben begaan. Die mensen moet je behandelen en

niet enkel als vergelding voor hun daad een tijd vastzetten. Daarmee los je het probleem niet op en de kans dat het daarna weer mis gaat is erg groot.

Die overtuiging moeten we meer uitdragen. De missie van de gehele sector is 'effectieve behandeling in veiligheid'. Voorkomen van recidive mag én moet daarbij voorop staan. We moeten veel actiever gaan werken aan de identiteit en het imago. Die moeten namelijk overeen komen en dat is nu nog niet het geval. Dat imago moet simpelweg zijn: een zelfbewuste, maatschappelijk renderende en effectief opererende sector. Voor zover we dat nu nog niet zijn in Nederland moeten dat wel willen worden!

DE FORENSISCHE
SECTOR MOET, VEEL
MEER DAN TOT NU
TOE, LATEN ZIEN DAT
DIE FORENSISCHE
ZORG WERKT

De meeste mensen die in de forensische zorg terecht komen zijn afkomstig uit de reguliere GGZ. De meeste mensen gaan er na hun behandeling in de forensische setting ook weer naar terug! Dat gegeven maakt een naadloze aansluiting van die twee absoluut noodzakelijk. Daarin valt nog wel het een en ander te verbeteren. Dat vraagt extra inspanningen van beide kanten. Daarom moet ook dát een agendapunt zijn voor de toekomst.

Binnen het Forensisch Netwerk van GGZ Nederland hebben we onlangs het initiatief genomen om met een nieuwe visie op de Forensische zorg te komen. Spraakmakend maar wel met draagvlak. De eerder genoemde punten moeten daarin belegd worden. Met een agenda voor de toekomst. Het begin dus van een nieuwe start om te laten zien wat goed is, maar ook om met elkaar af te spreken wat beter kan! Kortom; om er voor te zorgen dat forensische zorg werkt!

Joep Verbugt

Joep Verbugt, voorzitter Raad van Bestuur